

งานปาร์ตี้ เจ้าปัญหา

ใจหนึ่งของคุณต้องการไปงานปาร์ตี้
แต่เธอยังคงรู้สึกไม่สบายใจ

โดย แคโรไลนา มาริน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“ศึกษาได้ตรงตรงในความคิดของเจ้า; จากนั้น... ถามเราว่า มันถูกต้องหรือไม่” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8)
เรื่องนี้เกิดขึ้นในเมืองกอร์เรียนเตส อาร์เจนตินา

ลูซรู้สึกมีความสุข ปีการศึกษากำลังจะสิ้นสุดลง และสิ่งที่น่าตื่นเต้นหลายอย่างกำลังจะเกิดขึ้น อีกไม่นานเธอก็จะเรียนจบเกรดหก ปีหน้าเธอก็จะขึ้นชั้นมัธยมต้นแล้ว!

เธอประหลาดใจในการเติบโตของเธอที่ผ่านมา เธอตัวสูงขึ้น และเธอไม่ใช่เด็กเล็กอีกต่อไปแล้ว การเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นล้วนน่าตื่นเต้น แต่เธอก็รู้สึกประหม่าด้วย

เธอตัดสินใจที่จะพูดคุยเรื่องนี้กับพ่อแม่ของเธอ

“นี่เป็นช่วงเวลาที่สวยงามของชีวิตลูกนะ ลูซ” คุณพ่อกล่าว “เป็นช่วงที่ลูกได้เรียนรู้ ทำทุกอย่างให้ดีที่สุด และบรรลุเป้าหมายที่จะช่วยให้ลูกเป็นคนที่คุณพ่อคุณแม่เป็นเจ้าทรงทราบว่าลูกเป็นได้”

“แต่ชีวิตคนเราเกิดขึ้นแค่ทีละวัน” คุณแม่กล่าว “ลูซจะโตขึ้นและเป็นคนนั้นได้ด้วยการตัดสินใจเรื่องเล็กๆ แต่ละเรื่องให้ดี”

ลูซฟังแล้วรู้สึกดีขึ้น ลูซคิดใจที่เธอไม่ต้องโตขึ้นภายในวันเดียว

วันหนึ่งที่โรงเรียน เพื่อนของลูซบอกเธอว่าพวกเขา กำลังจะจัดงานปาร์ตี้ฉลองวันเรียนจบ พวกเขาตื่นเต้นมาก ในงานจะมีการรับประทานอาหาร คำดนตรี แสงสี และการเต้นรำ!

แต่ขณะที่ลูซฟังเพื่อนๆ ของเธอพูดคุยเกี่ยวกับงานปาร์ตี้ เธอเริ่มรู้สึกอึดอัด ฟังแล้วไม่เหมือนกับงานปาร์ตี้ที่เธอจะสามารถรู้สึกถึงพระวิญญูณบริสุทธิได้เลย

“เธอจะมาด้วยใช่ไหมลูซ?” เพื่อนคนหนึ่งถาม

“เธอ ต้อง มา!” เพื่อนอีกคนกล่าว “ฉันจะบอกให้พ่อแม่ของฉันคุยกับพ่อแม่ของเธอ แล้วพ่อแม่ของเธอก็จะอนุญาตให้เธอมา”

“อาจจะไป” ลูซรู้สึกท้องไส้ปั่นป่วน “ฉัน... ไว้ฉันบอกเธอนะ”

ลูซใช้เวลาตลอดทั้งสัปดาห์นึกถึงงานปาร์ตี้ครั้งนี้ เธอนึกถึงเรื่องนี้ขณะที่เธอซ้อมเปียโน เธอนึกถึงขณะที่เธอเล่นกับน้องชายตัวน้อยของเธอ ไม่ว่าเธอจะทำอะไร เรื่องนี้ก็ยังคงค้างคาอยู่ในใจเธอ

ใจหนึ่งของคุณต้องการไปงานปาร์ตี้ แต่เธอยังรู้สึกไม่สบายใจ ความรู้สึกประหม่ายังไม่หายไป

“ลูซเป็นอะไรหรือเปล่า *hija*?” คุณแม่ถามเธอในช่วงบ่ายวันอาทิตย์ คุณแม่สวมหมวกดำกลับของลูซด้วยนิ้วมือ “คือว่า...” ลูซกล่าว “ลูซยังนึกถึงงานปาร์ตี้ใช่ไหม?”

“หนูไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรดี” ลูซตอบ “หนูอยากไป แต่หนูรู้ว่าหนูจะไม่มีความสุขถ้าหนูไป”

คุณแม่ยิ้ม “แม่รู้ว่าลูซจะตัดสินใจเลือกได้ดี” คุณแม่ตอบ “ลองคิดดู ตัดสินใจ แล้วบอกพระบิดาบนสวรรค์ว่าลูซตัดสินใจว่าอย่างไร พระองค์จะทรงช่วยให้ลูซรู้ว่าตัดสินใจถูกหรือไม่ ลูซจะรู้สึกเองในใจของลูซ”

ลูซพยักหน้า เธอสูดลมหายใจลึกๆ และเข้าไปสวดอ้อนวอนในห้องของเธอ

“พระบิดาบนสวรรค์” ลูซกระซิบ “เพื่อนของข้าพระองค์ชวนข้าพระองค์ไปงานปาร์ตี้ แต่ข้าพระองค์กลับไม่รู้สึกรักเป็นสุขเลย ข้าพระองค์จะบอกพวกเขาว่าข้าพระองค์ไปไม่ได้ ข้าพระองค์กำลังทำอะไรที่ถูกต้องหรือไม่?”

ลูซสัมผัสได้ถึงคลื่นของความอบอุ่น เธอไม่รู้สึกรักสับสนอีกต่อไปแล้ว เธอรู้สึกเต็มไปด้วยแสงสว่าง! เธอรู้ว่าเธอตัดสินใจได้ถูกต้อง

เมื่อลูซเดินออกมาจากห้อง เธอถอดคุณแม่แน่น “หนูตัดสินใจว่าจะไม่ไป” ลูซกล่าว

ภาพประกอบโดย แคโรไลนา มาริน

“แม่ภูมิใจในตัวลูก” คุณแม่ตอบ คุณพ่อก็กอดลูซด้วย “พ่อนึกออกแล้ว” คุณพ่อกกล่าว “เราจัดงานปาร์ตี้ฉลองวันเรียนจบของเราเองดีกว่า เราสามารถกินไอศกรีมและฉลองกันแบบครอบครัว!”

ลูซยิ้ม เธอชอบไอศกรีม! และเธอมีความสุขที่ได้รู้ว่าเธอสามารถทำอะไรที่ถูกต้องได้ แม้จะยาก การตัดสินใจเล็กๆ ที่ดีทุกครั้งจะส่งผลให้เธอสามารถเติบโตเป็นคนที่คุณพ่อคุณแม่เป็นเจ้าทรงรู้ว่าเธอเป็นได้ ●

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในเมืองกอร์เรียนเตส อาร์เจนตินา

● ดู *ตามรามา* สำหรับ โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:1-26

คู่มือของเด็ก สามารถช่วยท่านตั้งเป้าหมายที่จะช่วยท่านขณะท่านเติบโต